כרים [א] וכסתות דרכין נינהו ותנן היתה של עור נותן עליה מים עד שתכלה אלא אמר רבא כל כיבוס דלית ליה כיסכוס לא שמיה כיבוס והא דאמר רב חייא בר אשי זימנין סגיאין הוה קאימנא קמיה דרב ושכשיכי ליה מסאניה במיא [א]שכשוך אין אבל כבוס [ב] לא אי [ג] ברכין וכדברי הכל אי בקשין וכאחרים אי הכי בגד נמי [ב]בגד שרייתו זהו כיבוסו [רבא [ד] לטעמיה דאמר רבא זרק סודר למים חייב [ג]זרק [ה] פשתן למים חייב בשלמא סודר [ו] עביד כיבוס] אלא זרע פשתן מ"ט וכ"ת משום דמקדה אי הכי [ד]חיטי ושערי נמי הנך אית להו רירי א"ה שלחים נמי התם קעביד לישה דרש רבא מותר לכבס מנעל בשבת א"ל רב פפא לרבא והא"ר חייא בר אשי זימנין סגיאין הוה קאימנא קמיה דרב ושכשיכי ליה מסאני במיא שכשוך אין אבל כיבוס לא הדר אוקי רבא אמורא עליה ודרש [ה]דברים שאמרתי לפניכם טעות הם בידי ברם כך אמרו [ו]שכשוך מותר כיבוס [ז] אסור: הכיבוס במקום קדוש כו': מנא הני מילי [ג]דת"ר יתכבס במקום קדוש [ח] שבירת כלי חרס מניין ת"ל [2]וכלי חרס אשר תבושל בו ישבר מריקה ושטיפה בכלי נחשת מנין ת"ל [2]ואם בכלי נחשת בושלה ומורק ושוטף במים: זה חומר בחטאת כו': ותו ליכא והאיכא שנכנס דמה (לפני ו)לפנים בחטאות החיצונות [ח] שאם נכנס דמה (לפני ו)לפנים פסולה כר"ע דאמר כל דמים שנכנסו להיכל לכפר פסולה [ט] שכן מכפרין על חייבי כריתות בחטאת דשמיעת הקול [י] שכן [יא] טעונה ארבע מתנות כר' ישמעאל דאמר [ד]כל דמים טעונין ד' מתנות על ד' קרנות וליטעמיך האיכא קרן (כרם) האיכא אצבע ° האיכא חודה אלא [ה]חד מתרי תלתא חומרי נקט:

מתני' [יא]בגד שיצא חוץ לקלעים נכנס ומכבסו במקום קדוש נטמא חוץ לקלעים קורעו נכנס [יב] ומכבסו במקום קדוש [י]כלי חרס שיצא חוץ לקלעים נכנס ושוברו במקום קדוש נטמא חוץ לקלעים נוקבו ונכנס ושוברו במקום קדוש [י]כלי נחשת שיצא חוץ לקלעים נכנס ומורקו ושוטפו במקום קדוש נטמא חוץ לקלעים פוחתו ונכנס ומורקו ושוטפו במקום קדוש:

גמ' מתקיף לה רבינא קורעו בגד אמר רחמנא [יג] ולאו בגד הוא ° [יד]דמשייר ביה כדי מעפורת איני והאמר [יו]רב הונא ל"ש אלא שלא שייר בה כדי מעפורת אבל שייר בה כדי מעפורת חבור הוי

כרים וכסתות דרכין נינהו. דאין עושין אותן אלא מעור רך שיהא נוח לישכב עליו: **כסכוס.** משפשף צדו זה על צדו זה כדרך המכבס בגדים אוחז הבגד בשתי ידיו ומשפשף: **לא שמיה כיבוס.** הילכך נותן עליו מים עד שתכלה שרי בעור ואפילו רך. ולקמן פריך אי הכי בגד נמי כיבוס לא [הוי אלא] על ידי כסכוס: **בגד נמי.** יתן עליו מים [יד] ואמאי תנא מקנחה בסמרטוט: **זרע** [טו] **פשתן במים חייב.** כדמפרש ואזיל: **דמיקדח.** צומח במים והויא לה זריעה: הכי גרסינן **אי הכי חיטי ושערי נמי הנך אית להו רירא אי הכי שלחים נמי התם קעביד לישה: הנך אית להו רירא.** זרע פשתן במים נפקא רירא מיניה ומדבקי אהדדי: **אי הכי שלחים נמי.** אי משום דמדבקי בריריהו מחייבין [טז] להו בשלחים נמי עורות שאינן עבודין ותנן במים רירא קנפקא מינייהו: **ומשני התם.** גבי זרע פשתן כי מדבקת [יז] ברירא דנפקי מינייהו הוי תולדות לישה אבל שלחים לא שייכא בדיבוקא דידהו ענין לישה: **אמר ליה רב פפא.** לאחר שישב לו המתורגמן: **הדר אוקי.** באותה שעה חזר ואמר למתורגמן עמוד והשמע לרבים שאני חזר בי ממה שדרשתי: **וכלי חרס.** בתר כיבוס כתיב: **והאיכא.** אכתי חומר בחטאת שהרי יש בהן דמן [יח] נכנס לפנים מה שאין בשאר קדשים: ומשני **בחטאות החיצונות קאמרינן:** ופרכינן **בחטאות החיצונות נמי איכא שאם נכנס דמה לפנים פסולה.** כדכתיב (ויקרא ו) וכל חטאת אשר יובא: ומשני **כרבי עקיבא.** סבירא ליה לתנא דידן: **דאמר כל דמים כו'.** בכל הזבחים שנתערבו (לעיל דף פא:): **והאיכא שכן טעונה ארבע מתנות.** מפוסקות ושאר קדשים שתי מתנות שהן ארבע ואין בהן אלא פיסוק שתי מתנות: **כר' ישמעאל דאמר.** באיזהו מקומן (לעיל דף נג:) כל הדמים טעונין פיסוק ארבע מתנות לד' קרנות: ופרכינן לר' ישמעאל איכא [יט] חומר בחטאת שהוא טעון ארבע קרנות: **וליטעמיך טובא איכא.** שהרי חטאת טעונה קרן ושאר דמים ניתנין למטה מן החוט ואיכא [כ] שטעונה אצבע ושאר דמים נזרקין מן הכלי מרחוק למזבח וטעונה חודה של קרן מה שאין כן בשאר דמים: **מתני' בגד.** שניתז עליו דם חטאת ויצא חוץ לקלעים: **נכנס.** לעזרה ומכבסו במקום קדוש: **נטמא חוץ לקלעים.** לאחר שיצא ואי אפשר להכניס טומאה לעזרה: **קורעו.** וטהור מטומאה [כא] ומותר להכניסו ונכנס ומכבסו במקום קדוש: **נוקבו.** לטהרו מטומאתו: **פוחתו.** דכלי מתכות אינו טהור [כב] בנקב כל דהו אלא בנקב גדול: **גמ'** [כג] **בגד אמר רחמנא.** שיהא שם בגד עליו בשעת כיבוסו: **דמשייר ביה.** שלא יבדיל את הקרע על פני כולו לחלוק את הבגד לשנים אלא משייר בו כדי רוחב סודר דלטומאתו טהור הואיל ונקרע רובו וכיון ששייר בו כדי מעפורת ראוי לחברו ושמו עליו ובגד קרינן ביה: **והאמר רב הונא.** בפרק העור והרוטב (חולין דף קכג.) לא שנו דטלית טמאה שהתחיל בה לקורעו [כד] כיון שנקרע רובה טהורה אלא שלא שייר בה אותה מיעוט כדי מעפורת: **אבל שייר בה כדי מעפורת חיבור הוי.** ועדיין הוא בטומאתו:

מדרבנן

ברשות הרבים ולא משום שרייתן זהו כיבוסן דלכך טינוף הוא ומהאי טעמא נמי שרי לקנח ידיו במפה בשבת: **אי** הכי שלחים נמי. ה"ר חיים גרים שלחים [כה]: **אלא** מתרי תלת חומרי נקט. תימה מ"מ קשה זה חומר למשמע זה חומר ותו לא כדדייקינן בפ' הזהב (ב"מ דף נה:) [גבי] אלו דברים שאין להם אונאה בשלמא הדיוט זה חומר ותו לא אלא הקדש זה חומר ותו לא ומיהו בלאו הכי קשה התם מאי קאמר בשלמא הדיוט זה חומר ותו לא אכתי איכא (בעי) [כו] תשלומי כפל דאיתיה בהדיוט וליתיה בהקדש ושומר חנם שנשבע להדיוט ואין נשבע להקדש ואית דלא גרס התם ותו לא והכי פירושא בשלמא בהדיוט שייך למיתני זה חומר לפי שמועטות חומרות של הדיוט משל הקדש וכשמואלא [חומרא] שייך למיתני זה חומר עליה אבל חומרי דהקדש משל הדיוט נפישן ואינו שום חידוש דליתני עלה זה חומר ולפירוש זה ניחא הכא וכן במסכת ערכין בפרק האומר משקלי עלי (דף יט:) דקתני זה חומר בנדרים מבערכין ובגמ' חשיב טפי מברייתא ואי גרסינן ותו לא יש לפרש משום דחומרא באונאה [כז] שכיחא אבל חומרא דחיוב ד' וה' וכפל ושבועת שומר חנם ותשלומי שומר שכר לא שכיח [כח] הא חומרא בהדיוט אלא הקדש זה חומר ותו לא אכתי איכא טובא דשכיחי ולפירוש זה לא מיקרלא הך דשמעתין וההיא דערכין [כט]: **לא** שנו אלא שלא שייר בה כדי מעפורת אבל שייר בה כדי מעפורת חיבור. מילתיה דר"ה איתמר בהעור והרוטב (חולין דף קכג.) אההיא דטלית שהתחיל בה לקורעה כיון שנקרע בה רובה שוב אינו חיבור וטהורה ומשמע דטהורה לגמרי ותימה אמאי אינה טמאה מגע מדרס כדאמר בפ' בהמה המקשה (שם דף עג:) שלשה על שלשה שנחלק טהורה מן המדרס אבל טמא מגע מדרס דברי רבי מאיר ומסיק התם בשלש על שלש הבאות מבגד גדול לכולי עלמא בשעת פרישתן מאביהן מקבלות טומאה מאביהן ואפי' מיירי הך דטלית בשלא נטמאה מדרס אלא מגע טומאה בעלמא מ"מ כל כמה דאשתייר בה שלש על שלש שהוא שיעור טומאת מגע לא פקעה מינה טומאת מגע ואי לאו הך דשמעתין הוה מלינן למימר דטהורה דקתני מן המדרס קאמר והא דלא קתני אבל טמא מגע מדרס כדקתני בבהמה המקשה משום דלא נחת להשמיענו חידוש של טהרה [ל] אלא קמ"ל אע"ג [לא] דטלית גדולה (הרבה יותר) עדיין יותר מג' על ג' אפ"ה טהורה מן המדרס הואיל ולא חזיא למלאכתו לאשוה [להתעטף] אבל קשה מהך שמעתא דאי לא פקעה מינה טומאת מגע היאך מכניסו הא אכתי טמא הוא בשעת כיבוסו:

עין משפט
נר מצוה

לג א ב מיי' פרק כ"ב מהלכות שבת הלכה יח טוש"ע א"ח סי' שב סעיף ט:
ג [מיי' פ"ח מהלכות שבת הל' (טז) [טו] טוש"ע א"ח סי' שמ סעיף יג]:
ד מיי' שם הל' ג [וטוש"ע א"ח סי' שלו סעיף יא]:
לד ה מיי' פ"ח מהל' מעה"ק הלכה יט:
לה ו ז מיי' שם הלכה כא:
לו ח מיי' שם הלכה יט:

◆

תורה אור השלם

1. כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: ויקרא ו, כ
2. וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: ויקרא ו, כא

◆

גליון הש"ס

[illegible]

◆

מוסף רש"י

[illegible]

◆

שיטה מקובצת

[illegible]

◆

שינויי נוסחאות

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones